

Kedves Birikém! -

Halás szeretettel köszönjük hogy megint gondolat-
lál ránk. Mindig épen jókor jön az ilyen meg-
emlékezés. - Köszönök akartam írni, de min-
dig abban reménykedtem hogy Tidi most
már odahív bennünket, - de amint lá-
dod még mindig itt vagyunk, a lakások
még mindig nem készültek el; s így anna-
közben a bajdák lakás sem ült még meg
amíg Tidikó szerencse behuzolkodni.

Az Úr próbára tesz bennünket, de hiszem
hogy végül is megkönnyőrül rajtunk, s
egyszer csak palóra vállik ami után
vagyódunk hogy mehedünk Tidikó után.

A nyár elmúlt, az őz is beköszöntött, ma
reggel a grönnyörű idő volt, élveztem hogy
kint játszottem a kis farsies pályán a
toronyon. Reggel istentiszteleten voltunk.

57
Egyeddel a református templomban. Nem-
rég új lelkes jött ide a református Józsa
László hívő pap, nagyon jól beszél, a hitet
evangeliumot hirdeti, igazán lelkes fel-
indulás őt hallgatni, s most ma d. e. nem.

ő prédikált hanem a másodikkén, a del-
udáni isleutiszekre is elmentem és
ez megint nagyon áldott ipeshirdetés
volt. Máté 14-ből olvasta fel az írt, ami-
ben Herodes Heresztelő János fejje vételi-
shíndest azért a két sóért amit 10. 7.
Herodesnek mondott (4 versben) „nem
szabad ily. A lelkiismeretünk is gyak-
ran ezt dobolja: „nem szabad”. Mi is
bennünk élünk a világhian és táncol-
sunk mint Salome, de valakinek az
életébe került ez a táncunk. Jézus a
kerék ontotta hogy mi életet nyerjünk.
Ez egy már ott is voltunk Egeddel
az új papnál, nagyon sokaságos
emberek, a közösség néhány tagjával
kerültünk oda. — Különben meg va-
gyunk egyedben, illetve nem is olyan
szedben mert körilöttünk hangos
az ifjuság. Itt fiatal asszony vagy
szekel vagy fülgyül vagy hangosan
kiddja a kis fiát. Az meg bennül mert
mindig kikap, irtó rossz portéka, de
remé aranyos, a kicsi is sokat „si.”

szült kedvön Juleza névvel, Bikisrabara
mentem, elkísértem őt a kórházba, ahol
szűrték megoperálták. Egy kedves
fiatal nővérrel akorny ma volt őt meg-
látogatni. Tatikát is elvitte a nagy-
májához. Juleza néni 1-2 kedig még ott
lév a csabai kórházban, addig mi-
ránk van bírva. Tatika s a baronfi-
állomány. - A sorstársaink legtöbbje
már elszállingózott néb tájak
felé. A legtöbbje Pest környékén igye-
kezet tartást keresni, vannak akik
már megbándák hogy itt hagyják.
Ványát. Ezik-másik már visszakap-
ta a nyugdíja egy révét 250 forintot.
Egyed is beenyújtott egy kérvényt de
váltant még nem kapot. - Egyed-
nek egy nagyon kedves öreg barátja
nemrég meghalt Pesten. A mala évek-
ig lakó Regina, aki véletlenül éppen
idevaló éppen ma délben kerest
fel bennünket és mesélt Révy Feri
bejegyzéséről is haláláról. Munda
milyen kicsi a világ! A 2 robas la-

kánt ök rögtön kiigényeltek és meg is
kapták a férjével és 2 kis fiával. —
Ezt írják még magunkról? Megvagyunk
hála az Urnak baj nélkül és Istenbe
vetett hitet várjuk sorunk jobbra
fordulását.

Remélem, F. mindnyájuk jó
egészségnek örvekedek. Toelka néni
el került már Póledek?

Bocsián meg ezért is kaparásiét
de már nagyon rossz a tollam és
később jár az idő! —

As Ur áldjon meg Benneteket!
Keresettel eszkölközz az egész fami-
liát. Adri.

Mindnyájukat szeretettel üdvözlöm; Kézcsókkal:

Egyed